

Biuletyn informacyjny KOKF2010
NR 15

Pykadetko

Sobótka wrzesień 2013

Fotografie znajdujące się w biuletynie (i wiele innych) znajdziecie w sieci
Spis treści

str.1 Zapowiedzi
str.2 Znowu Dunhill
str.4 Gawith Hoggarth & Company
str.6 Walatówki
str.8 Znane postaci i fajka

W kolejnych numerach "Pykadełka" napiszę kilka słów o polskich fajkarzach. Zaczniemy już dzisiaj od Ludwika Walata, którego fajki stały się legendą.

13 października 2013 - Poznań, Puchar Świata Drużyn Klubowych

Wielka impreza, wielkie przedsięwzięcie, trzymajmy kciuki za organizatorów, nieczęsto bowiem mamy okazję gościć tak ogromną ilość gości zagranicznych.

W listopada odbędzie się spotkanie organizowane przez kolegów z Bydgoszczy i niezmordowanego Tadeusza Wojtuszkiewicza.

Znowu Dunhill :)

No cóż, wystarczyło mi zobaczyć jedno zdjęcie, by znowu naszła mnie chęć na Dunhilla, a w zasadzie na skrobnięcie kilku słów o Dunhillu. Powyższe zdjęcie wykonano po zniszczeniu budynku firmy (w wyniku wybuchu bomby - jednej z wielu jakie niszczyły Londyn podczas II Wojny Światowej). Iście angielski spokój :).

Jak przystało na firmę posiadającą w swojej ofercie artykuły ekskluzywne, również fajki prócz zwykłej produkcji wydawane są w limitowanych edycjach. To piękne wydania w formie książki, wewnątrz której znajdujemy fajkę i dedykowany ubijacz no i oczywiście certyfikat. Taki zestaw jest niewątpliwie pięknym przedmiotem kolekcjonerskim.

Edycje są różne, dotyczą kolejnego roku działalności firmy, rocznicy urodzin ważnej osobistości, świąteczne czy dla upamiętnienia jakiegoś wydarzenia. Poniżej znajduje się zdjęcie fajki, jaka powstała dla uczczenia 40-tej rocznicy lądowania człowieka na księżycu.

W tym przypadku wykończona na czarno, ryflowana fajka (shell dark), zaopatrzona została w virolę oraz zwieńczenie rimu wykonane ze złota. Oczywiście złote elementy zostały odpowiednio grawerowane.

No proszę, żeby było ciekawiej, to w jednej edycji pojawiają się fajki o różnym wykończeniu, tutaj mamy edycję poświęconą panu Lincolnowi, model fajki canadian, a wykończenia: Shell Briar (czarna piaskowana), Bruyere (czerwona gładka), Chestnut (brązowa gładka).

Różnią się również materiałem wykorzystanym na ustniki. Część fajek zaopatrzone również w złote lub srebrne virole.

Całości dopełnia stylowy tamper z lincolnowskim cylinderkiem.

(mm)

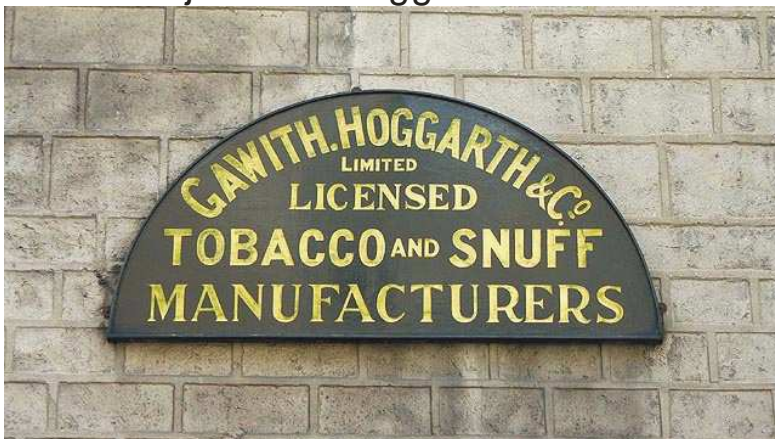

Gawith Hoggarth & Company

Budynek fabryczki GH TT Ltd

Historia firmy Gawith & Hoggarth sięga swymi korzeniami końca XVIII wieku, bowiem w 1782 roku Thomas Harrison rozpoczął produkcję tabaki w Kendal. W ten sposób powstały między innymi Samuel Gawith oraz Gawith, Hoggart TT Ltd a historia została opisana w poprzednim numerze "Pykadełka". Do dzisiaj korzystać możemy z doskonałych tytoni fajkowych obu firm. Obie produkują również tabakę, przy czym prym wiedzie tutaj Gawith Hoggarth TT Ltd.

Zdjęcia pochodzą ze strony:

4 <http://www.visitcumbria.com/sl/kendal-gawithsnuff/>

Tytoń Gawith Hoggarth

Jak wcześniej wspomniano GH TT Ltd to nie tylko tabaki ale również naprawdę przyzwoite tytonie, z czystym sumieniem polecam wyroby GH, łatwo dostępne chociażby na stronie internetowego sklepu Fajkowo.pl.

Zielone nalepki na puszkach są znakiem charakterystycznym tej starej, pysznej marki. Wachlarz smaków i aromatów jest całkiem szeroki i niewątpliwie każdy jest w stanie znaleźć coś dla siebie.

Poniżej podam ogólne charakterystyki kilku tytoni ze stajni GH.

Bright CR Flake - znakomita czysta virginia z Brazylii, Zimbabwe i Malawi, serwowana w postaci płatków (flake). Świetny, "kremowy" smak palonego tytoniu, miły aromat, powodują że nadaje się na tytoń codzienny.

Louisiana Flake - doskonały tytoń oparty na Bright CR Flake z dodatkiem 6% Louisiana Perique.

Curly Cut de Luxe - Tytoń przygotowywany w kształcie liny skręcanej z jasnych i ciemnych liści virginii. Gdy dojrzeje cięty jest w talarki. Jego zapach przypomina nieco skórę, wielbiciele tego tytoniu twierdzą, że gdyby ten tytoń zawierał perique to można by porównać go do Escudo lub Three Nuns.

D.V.C. Chocolate - ciemna cavendishowana virginia, dająca w paleniu posmak czekolady. Tytoń o łagodnym smaku i aromacie.

Ennerdale Flake - scented czyli lekko dosmaczana, doaromatyzowana (według producenta) virginia z Brazylii, Zimbabwe i Malawi z dodatkiem 4% Burleya z Malawii, w rzeczywistości daje dosyć silny aromat i smak podczas palenia. Tytoń spala się równo, co czyni go tytoniem niemal bezobsługowym, zapach tego tytoniu silnie osiada w fajce.

Glengarry Flake - mieszanka kilku rodzajów słodkich virgini z bazą Bright CR oraz dosmaczana. Lekko aromatyzowany, słodki tytoń, o doskonałym spalaniu, daje się od razu polubić.

To tylko kilka z tytoni Gawith Hoggarth, które miałem okazję palić, uważam że to dobre tytonie i niewątpliwie warto ich skosztować.

(mm)

5

Walałówka

Walałówka, to nazwa fajki, która dla wielu pokoleń polskich fajczarzy stała się symbolem polskiej fajki.

Choć istnieją dokumenty potwierdzające istnienie zakładów fajkarskich w Przemyślu, w drugiej połowie XIX wieku, to w zasadzie prawdziwa historia polskiego fajkarstwa rozpoczyna się z początkiem XX wieku. To wtedy do Przemyśla sprowadził się z Czech Wincenty Swoboda. Przemyśki fajczarz Mariusz Broniarz jest w posiadaczem kilku fajek i cygarniczki, o których pomimo braku sygnowania można powiedzieć z niemal stuprocentową pewnością, że są dziełem firmy Wincentego Swobody. M.Broniarz oraz R.Kulpiński są w posiadaniu kilku narzędzi oraz dokumentów związanych z wytwórnią Swobody.

Ludwik Walał był jednym z pierwszych uczniów i pracowników Wincentego Swobody. Rozpoczął pobieranie nauki w 1922 roku a po śmierci Swobody przez jakiś czas prowadził firmę. W kilka lat po wojnie Ludwik Walał otworzył wspólnie z bratem Janem warsztat fajkarski.

Początkowo wytwórnia L.Walała produkowała głównie modele "antyimportowe" czyli skopowane modele Dunhilla i Dr Maxa, dzięki czemu wytwórnia mogła otrzymać wrzosiec sprowadzany przez państwo.

Pod koniec lat 50-tych firma podzieliła się na trzy osobne wytwórnie prowadzone przez Ludwika Walała (z uczniami R.Kulpiński. i R.Filarem), Jana i Michała Walałów oraz Tadeusza i Mieczysława Walałów. Jednak tylko fajki mistrza Ludwika noszą miano "Walałówek"

Mistrz Walał wyprodukował 50 modeli fajek (kilka to kopie), wytwarzanych w wersji gładkiej lub "korowanej" czyli ryflowanej. Powstały również modele 51 i 52 będące pracą wspólną R.Filara i R.Kulpińskiego. Następne wzory powstawały już oddzielnie.

Ludwik Walał ur.16.07.1907 roku w Bielsku-Białej, zm.11.05.1981r.

Na dzień dzisiejszy największą kolekcją fajek z pracowni Ludwika Walata dysponuje Michał "Perry" Perczyński z Warszawy.

Powyżej widzimy fajkę wykonaną ze sklejonych kawałków wrzośca, koniecznością chwili było wykorzystanie przez fajkarza, każdego dostępnego kawałka wrzośca z uwagi na małą dostępność do tego materiału (racjonowanie centralne).

Oby znalazło się jak najwięcej takich pasjonatów jak "Perry", będzie wówczas duża szansa na zachowanie ciekawych zbiorów fajek pochodzących z polskich pracowni fajkarskich.

(mm)

Zdjęcia pobrano ze strony Kalumet

Znane postaci i fajka

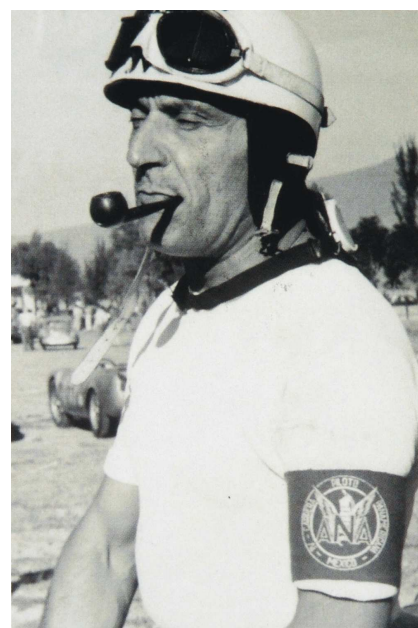
Brian Barnes (ur. 03 czerwca 1945) jest zawodowym golfistą. Urodził się i mieszka w Anglii, ale reprezentował Szkocję na poziomie międzynarodowym.

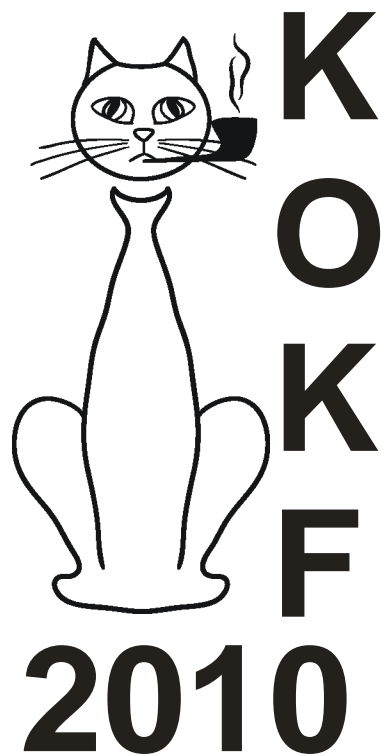
Był jednym z najlepszych europejskich golfistów w latach 70-ych (odnosił wówczas najwięcej sukcesów). W 1995 roku przeszedł do grupy seniorów i zdobył mistrzostwo, rok później obronił tytuł mistrzowski. W roku 2000 z powodów zdrowotnych zrezygnował z zawodowstwa i przeszedł na emeryturę

Joseph Paul Zukauskas znany jako Jack Sharkey (ur. 26.10.1902, zm. 17.08.1994) – amerykański bokser, zawodowy mistrz świata kategorii ciężkiej. 21 czerwca 1932 Sharkey zmierzył się w walce rewanżowej z Maxem Schmelingiem o tytuł mistrza świata wagi ciężkiej i wygrał niejednogłośnie na punkty. Został wybrany bokserem roku 1932 przez magazyn The Ring. W 1994, na miesiąc przed śmiercią, został wybrany do Międzynarodowej Bokserskiej Galerii Sławy.

Felice Bonetto (ur. 09.06.1903, zm. 21.11.1953) – włoski kierowca wyścigowy. W latach 1950–1953 startował w Formule 1, reprezentując barwy Maserati, Scuderia Milano i Alfa Romeo. Wystąpił w 15 wyścigach Grand Prix. Brał również udział w innych wyścigach samochodowych, takich jak Mille Miglia (2. miejsce w 1949 roku) czy Targa Florio (zwycięstwo w 1952 roku). Zginął 21 listopada 1953 podczas rajdu Carrera Panamericana w Meksyku, kiedy prowadzona przez niego Lancia wypadła z trasy i uderzyła w przydrożny słup.

Nakład własny MM

Kontakt:

e-mail: maciej.faja.maciejewski@wp.pl

tel. 668-698-376